

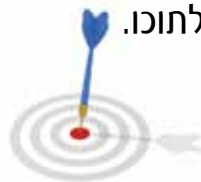
ברק בעיניים ענבל סיבוני בתל עדשים

יוסי מלול – משק הבקר והחלב
hmb-malul@icba.org.il

נסיבות מיוחדות הביאו אותה לקחת עליה את הרפת בגיל צעיר מאוד. ענבל לא נרתעה והסתערה על כל תחומי המקצוע והניהול והשיפור כבר ניכר בתוצאות המקצועיות והכלכליות. זוגמה לנחישות ולאמונה שהרפת היא מקום טוב לגדול בו וגם לגדל ילדים לתוכו.

ענבל סיבוני מתל עדשים והיא בת 27 בסך הכול

בכורה שנבחרה להיות ממשיכה במשק הסבים ממשפחת רוז'נסקי, עם רפת כמו של כולם. אדמונד ויתר על הזכות להיות בן ממשיך במשק הוריו בדבורה והזכות עברה לאח אחר. יחד עם צביה הם גידלו 4 ילדים שצמחו לתוך הרפת המשפחתית עם עזרה שוטפת מעבר לעבודה של האב ופועל. בחווה היו גם עגלים, לול עופות, סוסים ומשק מעורב.

ענבל, הבת הצעירה, ראתה ברפת ענף טבעי ועזרה ככל יכולתה בענף. אחרי השירות הצבאי אף עבדה ברפתות שיתופיות בעין חרוד ובמשמר העמק.

כווני ההתפתחות המקצועית היו לימודי חינוך גופני בוינגייט ועבודה עם ילדים, בברכה טיפולית שנבנתה בחצר הבית.

הנוף הנשקף מרהיב ביותר, הר תבור ממזרח, גבעת המורה ועפולה ממדרום מזרח, בלפוריה בסמוך וממש מנגד - הגבעה שעליה נבנה בית העלמין של מושב תל עדשים. על גבעה זו קבורים שני הוריה של **ענבל סיבוני** שבגיל 25 נמצאה לפתע מול מחלת האב ובפני הצורך לקחת את הרפת המשפחתית ולהובילה כמצוות אביה.

אדמונד סיבוני ז"ל עלה ממרוקו בגיל 8 ויחד עם הוריו היו ממקימי מושב דבורה בתענכים שליד עפולה. היה בן ממשיך במשק ההורים. ועם שחרורו מהצבא נרשם אדמונד ללימודי חקלאות בפקולטה, אך נאלץ לוותר על המשך הלימודים כדי לחזור למשק בדבורה, עקב פטירתו של אביו.

בהמשך, הוא הכיר ונישא לצביה, בת תל עדשים, שגם היא הייתה בת

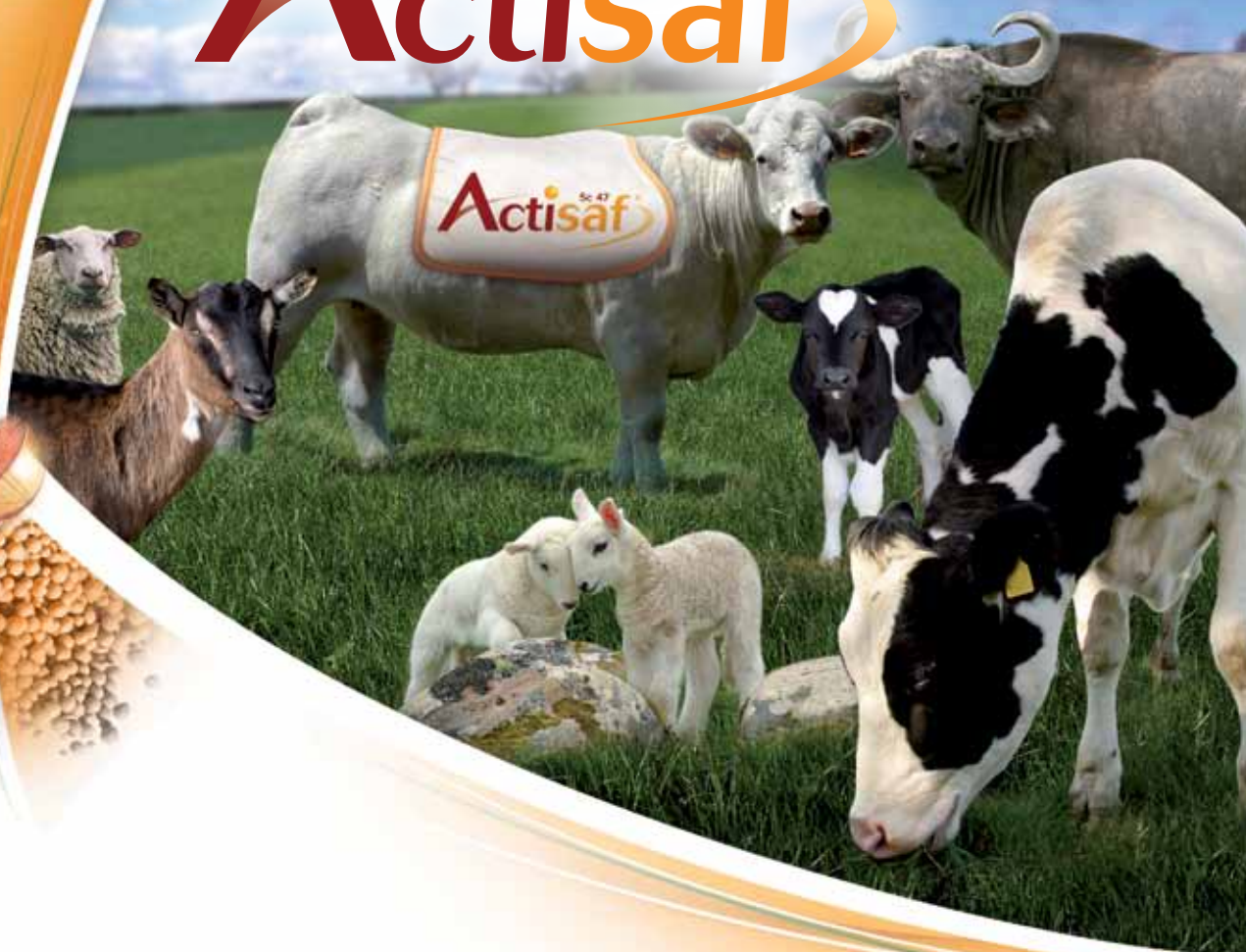

אחוזת סיבוני

ענבל על רקע גבעת בית העלמין של תל עדשים

Actisaf^{Sc 47}®

שמרי אקטי-סאף א.ס.סי 47 Actisaf Sc 47

השמרים החיים היחידים עם רישום ופעילות מוכחת בשישה מינים של מעלי גירה.

שמרי אקטי-סאף Actisaf Sc 47 מיוצרים בתהליך ייחודי לחברת לה-סאף,

יצרנית השמרים הגדולה בעולם, שמבטיח יציבות ועמידות לשמר.

התוצאה היא שיותר תאי שמרים מגיעים חיים לכרס.

שמרי אקטי-סאף א.ס.סי 47 השמרים החיים שמקיימים הבטחות:

- הגדלת תנובת החלב
- שיפור כללי בבריאות בעה"ח
- שיפור ניצולת מזון
- הקטנת החשיפה לחמצת

LFA LESAFFRE
FEED ADDITIVES

לפרטים נוספים: טלפון 08-8530020 דוא"ל ofer@sorpol.com

חנן כהן במשרה מקצועית מלאה ברפת

ד"ר שולי כהן מהחקלאית, מסייע לה רבות בנושאים המקצועיים, להביא את כל הטובים באנשי המקצוע לרפת - לתת עצות וגם כתף להצלחה.

"יצאתי לכנס המדעי בירושלים ושם פגשתי הרבה אנשים טובים וגם הכרתי את טל בן זוגי לחיים. בכנס הבהיר לי פלג שאין שום צורך בשותף ברפת ואני יכולה להתמודד לבדי עם הובלת רפת. כך הפכתי מפועלת למנהלת".

צעדים ראשונים ברפת

ברפת עצמה לא היו עגלות כלל, אדמונד הזריע עם פרי בשר, מכר את היונקים בגיל צעיר וקנה עגלות ופרות ממשקי הסביבה. ענבל הפסיקה את השיטה ועברה לקנות עגלות הרות להשביח את העדר ומנגד שמרה את כל העגלות לגידול. התקופה, סוף 2008, עודף חלב ומכרו עגלות - יאיר עזר לענבל לבחור ולקנות גם ממנו פרות ועגלות, לנסות ולהשלים את מכסת הרפת של כ-620,000 ליטר.

"ברפת היה גם פועל מכפר שכן ששלט ברפת וניסה גם לשלוט בי. הבנתי שאני צריכה לחפש עזרה אחרת ואני יכולה להסתדר גם בלעדיו. חנן כהן מעפולה התפנה מרפת אחרת והצטרף לעבודה איתי. יש לנו כימייה טובה והרפת התרוממה פלאים כי הוא מבין מקצועי ואני

ענבל כחיילת בחגיגות שמחת החלב 2007

צוואה יש לקיים

הגורל מהתל בתכניות האישיות ולאחר שצביה האם נפטרה מסרטן 13 שנים קודם, גם האב חלה לפתע לפני שנתיים ובתוך חודשים אחדים נפטר ונקבר ליד אשתו בגבעה הצופה על הרפת. ענבל, כמו אחיותיה, סעדו את אדמונד בחודשיו האחרונים ושם נוכחו לראות כמה הרפת חשובה מאוד לאבא וכמה היה רוצה שהן ימשיכו את המסורת בת ארבעת הדורות.

ענבל, כמו אחיותיה, סעדו את אדמונד בחודשיו האחרונים ושם נוכחו לראות כמה הרפת חשובה מאוד לאבא וכמה היה רוצה שהן ימשיכו את המסורת בת ארבעת הדורות

"באתי לאבא וסיפרתי לו שהחלטתי להישאר במשק ולהמשיך את מפעל חייו ברפת. גם במצבו הקשה היה מאושר להבין שיש למפעל הזה המשך, וזו הייתה גם הצוואה שלו, שאני אהיה בת ממשיכה במשק. בהתחלה עשיתי הכול בגלל ובזכות אבא ובהמשך התאהבתי מאוד בענף ובמקצוע וכיום אני ממשיכה מתוך הכרה בפעילות המיוחדת שנקראת רפת".

ענבל, כיום בת 27, מבינה יותר בנושאי רפת וגם בנייה עסק עצמאי ומורכב. אך ההתחלה הייתה מפתיעה ומהממת: "מהרגע שאבא עצם את העיניים נכנסתי לטורבו - דחיתי את לימודי בוטניקה לאחר שנת לימודים אחת, יש צוואה, בנקים, אמבר, תנובה וגופים נוספים. המכסה רשומה על שם אדמונד סיבוני כך גם חשבון הבנק, צ'קים שחוזרים. אף אחד לא מכיר את ענבל, הצעירה והקטנה - הייתי מבוהלת מאוד ולא ידעתי מה לעשות".

לעזרתה באו כל האנשים הטובים וגופי התמך בענף - אפרי רייקין השכן, עזר לה המון ביחד עם פלג אוריון, הצמידו לה כלכלן מאמן אישי. יאיר בר עזר מכפר חסידים התנדב לחנוך אותה ולסייע לה להתגבר על כל קשיי הביורוקרטיה. "פרסתי בפני יאיר את כל המצבים שלי - רפת-ענבל-בית. יאיר, בן וחבר מושב כפר חסידים, מכיר את הדקויות של בני המושבים ועזר לי הרבה גם בתחום המקצועי".

ד"ר שולי כהן - רופא הרפת

"מבחינתי, הסיפור של ענבל הוא דוגמה לכך שאפשר, באמצעות רפתנות מקצועית (ניהול), להפוך רפת ממצב של טרום סגירה למצב של רפת מתקדמת ומצליחה. ענבל מקבלת עצות רבות, היא משכילה לשמוע את כולם, להתייעץ אם צריך ולבחור לבסוף את דרכה. בתהליך זה היא פתוחה באופן יוצא דופן לביקורת חיצונית ויודעת, עלפי רוב, להבחין בין עיקר לתפל. אני בטוח שהיא עלתה על הדרך הנכונה". ■

מה סדר היום שלך?

"חנן כהן מגיע בבוקר ומטפל בנושאים הראשונים ברפת. בהמשך, אני מגיעה לרפת מקבלת עדכונים ומלווה את מה שקורה, לעתים מצטרפת לביקור רופא ובערב אני נכנסת לחליבה. עיקר הפעילות שלי בניהול הכולל של הרפת. עד אמצע החודש המצב לחוץ מאוד – משכורות, ניהול חשבונות, תשלומים לספקים. העסק עדיין לא זורם ואני בתהליך למידה מתמשך".

איך מתייחסים לעובדה שאת אישה וצעירה כל-כך שנכנסת לנהל עסק מורכב ולא קל?

"לעתים אני מרגישה קצת זלזול מצד גברים - "מה היא מבינה?", אבל אני לא משתמשת בנשיות שלי ומוכיחה שגם אישה יכולה לנהל עסק וזה עניין של אופי. נשים פחות אוהבות לכלוך וריח אבל בשבילי זה ריח של בית".

ענבל מפגינה נחישות ודבקות בחזון של הובלת הרפת: "זהו מפעל חיים, יפה, חקלאי, משווקים מוצר בסיסי נפלא. אני מאחלת לדור הבא של המושבניקים להיות הדור החמישי ברפת. אני רוצה להישאר ברפת ולהוריש אותה כעסק חי גם לבניי אחריי, אני מאחלת לילדי לגדול אל תוך אותה החוויה של הרפת שחוויתי אני".

אני לא משתמשת בנשיות שלי ומוכיחה שגם אישה יכולה לנהל עסק וזה עניין של אופי. נשים פחות אוהבות לכלוך וריח אבל בשבילי זה ריח של בית

חשוב לי שידעו שבענף זה נמצאות גם נשים, חזקות ואסרטיביות, המסוגלות לנהל גם משק חי ולא רק משק בית.

צר לי לראות כי מעטים הם בני גילי הממשיכים את דור ההורים בענפי החקלאות השונים. אני חושבת שעם הידע והכלים שניתנים בענף, ועם חקלאות כל כך מוצלחת כמו בארץ, חשוב לטפח את דור המשך ולדרבנו לעבודת אדמה ולא רק לעבודת היי-טק. ■

לומדת ממנו וגם מאחרים המון.

חנן עובד 6 ימים בשבוע יום מלא שכולל שתי חליבות, קלטורים ושגרת רפת - צינונים, הזרעות, ביקורי רופא וכל העבודות המקצועיות. מרכז המזון אמבר עמד לצדה ושלה את חיים נעימי לסייע בהכנת המנה ובממשק ההזנה ברפת.

ככלל, הרבה מומחים מגיעים לרפת עם הרבה רצון טוב ויכולת מקצועית מעולה. הם נותנים עצות כיצד לשפר, אבל תזרים המזומנים של הרפת מקשה לתרגם את העצות הטובות לשפת הביצוע, על אף הכדאיות הכלכלית.

מערכות תמך שאין שני להן

"קיבלתי עדר עם 32 פרות בלבד, ללא עגלות כלל. יאיר ניווט אותי להולשטיין בלבד. ד"ר שולי כהן דיבר איתי בגובה העיניים בנושאי הפוריות, הבריאות, הגנטיקה ובריאות העטין.

ענף מדהים במערכות התמך שלו ולא נתקלתי בסירוב כלשהו. בתנובה גלילות ישבתי עם דוד חי על כל חלקי החשבון, להבין ולקלוט את הצד של ההכנסות מחלב.

"קיבלתי עדר עם 32 פרות בלבד, ללא עגלות כלל. יאיר ניווט אותי להולשטיין בלבד. שולי כהן דיבר איתי בגובה העיניים בנושאי הפוריות, הבריאות, הגנטיקה ובריאות העטין"

התגייסו לעזרתי גם חברים טובים של אבא וביניהם כלכלן שלימד אותי תזרים מזומנים, הנהלת חשבונות וחסכון".

ענבל ניסתה לחזור ללימודים בוינגייט ולשלב עבודה עם לימודים ארוכים ואהובים, 4 ימים בשבוע. סדר היום היה קשה ביותר - אחרי סמסטר אחד והתייעצות עם הדיקן, ענבל השלימה עם החלופה הכואבת, להפסיק את הלימודים ולחדש אותם במועד מאוחר יותר. "נפרדתי מוינגייט עם תסכול גדול אך יאיר אמר שהחיוך חזר אליי ביום שהפסקתי ללמוד".

ענבל לא מהססת להצהיר - "יש לי שאיפות גדולות בחיים, חזון ויעדים גם ברפת וגם בתחום ההתפתחות האישית".

גם שם יומרני נתנה לחווה - "אחוזת סיבוני" ובו מוזכרות משפחות ההורים והסבים.

התוצאות כבר נראות בשטח

הרפת התפתחה בצורה מרשימה ביותר, אך בשלב זה עדיין מפסידה, בגלל חובות שהיו למשק, וההוצאות הגדולות של גידול עגלות במשך שנתיים עד שייכנסו לתנובה..

54 פרות כבר יש ברפת וענבל זקוקה לכ-65 פרות כדי לעמוד במכסה. היא מאמינה שבשנה הבאה כבר תדביק את הפיגור, ייכנסו מבכירות ראשונות והרפת תנהל כעסק שלם.

ההחלטות המקצועיות מתקבלות בשיתוף הגורמים המקצועיים המעולים בענף וגם בשיתוף בן הזוג שחי בין הרפתות ומלווה את מה שנעשה בו.